Dosarul nr. 3-3/26
2-26006330-24-3-21012026

HOTĂRÎRE
În numele Legii

04 septembrie 2026 or.Criuleni

Judecătoria Criuleni,sediul Central, în componenţă:
preşedintele şedinţei, judecător Arapu-Buțco Alina
grefier Olga Babor

a examinat în şedinţa de judecată publică în procedură de contencios administrativ, cererea de chemare în judecată înaintată de avocata Dani Corina în interesele reclamantului Bradu Sergiu către Inspectoratul de Poliție Dubăsari, terț interesat Samson Vera privind anularea actului administrativ defavorabil și a răspunsurilor din 03 decembrie 2025 și 15 decembrie 2025, -

Cererea de apel nemotivată depusă la data de 01 octombrie 2026, de către reclamant.

Hotărârea întocmită integral la data de 09 noiembrie 2026.

C O N S T A T Ă :

Acțiunea reclamantului:

La data de 21 ianuarie 2026, Bradu Sergiu, prin intermediul avocatului Corina Dani a sesizat instanța de judecată cu acțiune în contencios administrativ împotriva Inspectoratului de poliție Dubăsari, privind anularea actului administrativ defavorabil și a răspunsurilor din 03 decembrie 2025 și 15 decembrie 2025.

În motivarea acțiunii formulate reclamantul a indicat că în data de 21 octombrie 2025 în privința sa a fost emis Ordin de restricție de urgență (ORU) nr.*****, prin care a fost obligat să părăsească locuința proprie pe un termen de 5 zile, în perioada 21.10.2025, ora 17.30- 26.10.2025, ora.17.30.

Actul emis îl consideră neîntemeiat și ilegal, cu încălcarea normelor legale și fără a existența unor temeiuri factuale suficiente să justifice aplicarea unei măsuri restrictive severe. Emiterea actului s-a realizat în baza unor constatări nefondate, fără evaluarea obiectivă a circumstanțelor reale ale cazului și fără respectarea principiului proporționalității.

Prin emiterea actului dânsul a fost vătămat în mod direct în dreptul său fundamental la domiciliu și la folosința nestingherită a proprietății, fiind supus unei evacuări arbitrare și nejustificate.

În data de 20 octombrie 2025, s-a reîntors de la serviciu, iar Samson Vera, ce îi era soție avea o stare de agitație, manifestată prin adresarea cuvintelor jignitoare și denigratoare. Stările conflictuale fiind recurente în ultimele două luni și dânsul a întreprins măsuri de aplanare a conflictului, fără să ridice vocea, fără injurii și fără a manifesta vreun comportament violent.

Autoritatea a reținut că Samson Vera a fost numită cu diferite cuvinte injurioase de către dânsul, fără însă a fi probate și constatate aceste acuzații de către poliție.

Consideră că ORU este neîntemeiat sub aspectul descrierii faptice a pretinselor fapte, și anume că agentul de poliție nu a indicat direct cuvintele injurioase și expresii specifice care ar fi lezat demnitatea și onoarea presupusei Samson Vera.

Actul administrativ se limitează la enunțuri generale și vagi, fără individualizarea faptelor imputate, ceea ce contravine principiului legalității, motivării și clarității actului administrativ, încât acest act să poată fi supus verificării obiective a temeinicii masurilor aplicate.

Susține că din perspectiva psihologiei sociale, reacțiile de frustrare, iritare sau lezare a demnității sunt subiective, variind de la o persoană la alta. Încît calificarea unor expresii injurioase, nu poate fi realizată în mod abstract sau general, fiind necesară analiza concretă a conținutului expresiilor utilizate, a contextului și a impactului real asupra persoanei vizate.

Adresarea cuvintelor injurioase nu poate constitui un temei suficient și legal pentru aplicarea unei măsuri restrictive extreme, precum evacuarea temporară din locuința proprie.

Enunță că actul administrativ nu corespunde exigenților cerute prin prisma art. 118 alin. (1), (2), (3) din Codul administrativ, avînd lipsa motivării în fapt, cît și motivarea în drept precum și legătura cauzală dintre circumstanțele concrete ale cazului și norma juridică aplicată.

Din perspectiva faptului enunțat actul contestat fiind nul prin prisma art.141 alin. (1) din Codul administrativ, deoarece conține un viciu deosebit de grav.

Expune partea definiția jignirii din Dex, și distincția dintre jignirea reală și jignirea percepută, menționând totodată, că prin lipsa faptului menționii în actul contestat a cuvintelor jignitoare nu a putut realiza testul proporționalității. În asemenea situație măsura dispusă apare ca fiind lipsă de temei factual suficient și contrară principiilor legalității, proporționalității și dreptului la apărare.

În situația în care victima se simțea în pericol ca urmare a actelor de violență verbală, urma să părăsească locuința sa, care îi aparține în proprietate. Frustrările, supărările personale ce s-au manifestat prin ranchiună și umilință a sa.

Din chestionarul de evaluare a riscului, document obligatoriu, la rubrica 7 a fost descrisă starea emoțională și a locului infracțiunii, prin care s-a constatat că victima era într-o stare liniștită, nu acuza dureri, nu prezenta careva leziuni, agresorul nu era prezent la fața locului.

În atare condiții, nu poate fi reținut temeiul factual și probator de către agentul constatator a existenței unui pericol ridicat iminent de repetare/comitere a acțiunilor violente.

De către organul abilitat de emiterea actului administrativ nu a fost prezentat nici un mijloc de probă ce ar fi demonstrat pericolul iminent.

Arată că din chestionarul de evaluare a riscului, acesta nu întrunește condițiile prevăzute de actul normativ și Instrucțiunea metodică privind intervenția Poliției în prevenirea și combaterea cazurilor de violență în familie și contravine propriilor criterii metodologice obligatorii de evaluare.

Calificarea situației de drept una de risc ridicat, precum și dispunerea măsurilor restrictive subsecvente, apar ca fiind lipsite de suport normativ factual.

Semnalează că ORU este nelegal, fiind emis fără respectarea condițiilor cumulative prevăzute de lege, nefiind respectate prevederile art. 87 alin. (2) Cod administrativ, acesta fiind emis doar în baza declarațiile victimei, fără a fi ascultat și dînsul.

Actul contestat nu i-a fost înmânat la data emiterii, acest act l-a primit în data de 06 noiembrie 2025 și acesta nu conține descrierea faptelor concrete, nu indică probele care au stat la baza deciziei, nu explică motivele pentru care poliția a apreciat pericolul drept „iminent”, nu cuprinde argumentele de audieri și nici procedura administrativă parcursă.

Lipsa motivării actului și lipsa orei cînd actul a fost emis, duce la nulitatea acestuia, acesta nu este cert pentru a produce efecte juridice valide, Prin emiterea ordinului s-a încălcat prezumția de nevinovăție și s-a admis abuzul de drept.

Emiterea ORU fără probe, doar pe baza declarațiilor neconfirmate ale unei persoane aflate în conflict cu interlocutorul sau cu sine, reprezintă o ingerință disproporțională în dreptul său-dreptul la locuință, dreptul la viață privată și familială și prezumția nevinovăției.

Precizează și aspectul că victima deține o locuință, iar a solicitat înlăturarea soțului, indică acel comportament abuziv, folosit pentru avantaje personale.

Obiecțiile autorităților publice pârâte:

La data de 06.03.2026, Inspectoratul de Poliție Dubăsari, a depus o referință pe marginea acțiunii reclamantului menționând că partea nu este de acord cu cererea de chemare în judecată a reclamantului Bradu Sergiu şi solicită respingerea acesteia ca fiind nefondată în ordinea argumentelor de drept ce succed:

La data de 21 octombrie 2025, agentul constatator din cadrul Inspectoratului de poliție Dubăsari, Vitalie Guțu, a fost sesizat de către locuitoarea*****, Samson Vera, care i-a comunicat că la data de 20.10.2025, în jurul orelor 17:00, în urma unui conflict la domiciliu a fost numită cu cuvinte injurioase de către soțul său, Bradu Sergiu, prin ce i-a fost lezată onoarea şi demnitatea. Cazul dat a fost înregistrat în REI nr.2 al IP Dubăsari sub nr. 1909 din 21.10.2025. În timpul documentării cazului, agentul constatator a stabilit că Samson Vera şi Bradu Sergiu sunt soți, astfel cad sub incidenţa Legii nr. 45 din 01.03.2007 cu privire la prevenirea și combaterea violenței în familie și Ordinului IGP nr.93 din 2023 cu privire la aprobarea Instrucțiunii metodice privind intervenția poliției în vederea cazurilor de violență în familie.

Astfel, a fost efectuat un chestionar de constatare şi evaluare a riscurilor în cazurile de violență în familie, unde s-a stabilit că cet. Samson Vera, are un risc ridicat. La fel a fost efectuat chestionarul de evaluare a riscurilor de letalitate a violenţei în familie, care a avut 8 răspunsuri "Da" şi 2 răspunsuri "Nu". Ca rezultat cet. Bradu Sergiu i-a fost întocmit ordin de restricție pe termen de 5 zile din motiv că s-a stabilit un nivel de risc ridicat.

Verificând prin prisma argumentelor invocate în cerere, acestea urmând a fi respinse, cu menținerea fără modificări a Ordinul de restricție de urgență nr. ***** din 21.10.2025 întocmit de către reprezentantul agentului constatator din cadrul Inspectoratului de poliție ***** Vitalie Guțu. Ordinul de restricție de urgență nr. ***** din 21.10.2025 a fost întocmit conform prevederilor art. 12^1 din Legea nr. 45 din 01.03.2007 cu privire la prevenirea și combaterea violenței în familie și art. 59-100 din Ordinul IGP nr.93 din 2023 cu privire la aprobarea Instrucțiunii metodice privind intervenția poliției în vederea cazurilor de violență în familie. Efectele restrictive ale Ordinului de restricție de urgență nr. ***** din 21.10.2025, au încetat/ s-au consumat după 5 zile pentru care au fost aplicate măsurile de protecție/restricție.

La caz se constată cu certitudine contestarea prin intermediul unei acțiuni de contestare a unui act administrativ consumat prin expirarea timpului, care nu produce efecte

juridice valabile prin prisma prevederilor art. 139 alin. 3 Cod administrativ, prin urmare acțiunea înaintată la caz este inadmisibilă spre examinare în ordinea contenciosului administrativ.

Argumentele participanților la ședința de judecată:

În ședința de judecată, *reclamantul Bradu Sergiu,* a susținut acțiunea integral, pledând pentru admiterea acesteia, potrivit solicitărilor formulate. De asemenea, a menționat că Samson Vera, când a avut loc conflictul nu a apelat poliția. Dânsul a doua zi s-a adresat la primăria localității, ori a fost telefonat de aceștia, probabil că ulterior aceasta fost resecționată către organele de poliție. Într-adevăr de o perioadă de timp în familia lor existau stări de ceartă, ceea ce la determinat inclusiv și a depune cerere de divorț. În ziua pînă a se adresa la organele de drept au avut un conflict în familie, în care victima se exprima în adresa sa cu cuvinte ofensatoare, iar dînsul ca replică a manifestat același comportament. Nu a tras-o de păr, nu a aplicat forța fizică. Replicile nominalizate nicidecum nu au avut un atac la persoană. A doua zi colaboratorul de poliție i-a adus la cunoștință ordinul de restricție de urgență, și i-a comunicat că urmează să părăsească locuința comună, fără a menționa unde putea să se cazeze în această perioadă, fără a-i aduce la cunoștință acest act. Anterior cu mult timp în urma a avut o cauză contravențională.

Reprezentantul reclamantului, avocata Corina Dani a venit să completeze explicațiile reclamantului axându-se pe argumentele invocate în acțiune.

Terțul atras în proces, Samson Vera, a solicitat examinarea cauzei în lipsa sa, deoarece faptul dat fiind determinat de plecarea sa peste hotarele țării. Totodată a expus că își exprimă opinia întru respingerea acțiunii, deoarece distorsionează adevărul.

Chestiunea admisibilității acțiunii.

În sensul art. 20 și art. 189 alin.(1) Cod administrativ, orice persoană poate înainta o acțiune în contencios administrativ, dacă revendică încălcarea prin activitatea administrativă a unei autorități publice a unui drept legitim sau a unei libertăți stabilită prin lege. Cu privire la acțiunea în contencios administrativ decid instanțele de judecată competente pentru examinarea procedurii de contencios administrativ, conform Codului administrativ.

Conform art. 5 Cod administrativ, activitatea administrativă reprezintă totalitatea actelor administrative individuale și normative, a contractelor administrative, a actelor reale, precum și a operațiunilor administrative realizate de autoritățile publice în regim de putere publică, prin care se organizează aplicarea legii și se aplică nemijlocit legea.

În conformitate cu art. 10 alin. (1) din Codul administrativ, actul administrativ individual este orice dispoziție, decizie sau altă măsură oficială întreprinsă de autoritatea publică pentru reglementarea unui caz individual în domeniul dreptului public, cu scopul de a produce nemijlocit efecte juridice, prin nașterea, modificarea sau stingerea raporturilor juridice de drept public.

Potrivit art. 11 alin. (1) lit. a), b) din Codul administrativ prevede că, actul administrativ individual defavorabil este actul care impune destinatarilor lor obligații, sancțiuni, sarcini sau afectează drepturile/interesele legitime ale persoanelor ori care resping, în tot sau în parte, acordarea avantajului solicitat, iar acul favorabil, este actul care creează destinatarilor săi un beneficiu sau un avantaj de orice fel.

Conform art. 16 alin. (1), (2) Cod administrativ, stipulează că dreptul discreționar al autorității publice reprezintă posibilitatea acesteia de a opta între mai multe soluții posibile

corespunzătoare scopului legii atunci cînd aplică o dispoziție legală.(2) Exercitarea dreptului discreționar nu permite desfășurarea unei activități administrative arbitrare.

Art. 207 alin. (1) Cod administrativ instituie că, instanța verifică din oficiu dacă sunt întrunite condițiile pentru admisibilitatea unei acțiuni în contenciosul administrativ. Dacă este inadmisibilă, acțiunea în contencios administrativ se declară ca atare prin încheiere judecătorească susceptibilă de recurs.

Alin. (2) al aceluiași articol stabilește că acțiunea în contencios administrativ se declară inadmisibilă în special când: a) există o hotărâre judecătorească definitivă cu privire la un litigiu între aceleași părți, cu același obiect și pe aceleași temeiuri de drept; b) există o încheiere judecătorească prin care s-a dispus încetarea procesului în legătură cu faptul că reclamantul a renunțat la acțiune sau și-a retras acțiunea într-un litigiu între aceleași părți, cu același obiect și pe aceleași temeiuri de drept sau că între parți s-a încheiat o tranzacție de împăcare; c) la aceeași sau la altă instanță de judecată se examinează o acțiune între aceleași părți, cu același obiect și pe aceleași temeiuri de drept; d) acțiunea a fost depusă după expirarea termenului prevăzut la art.209; e) reclamantul nu poate revendica încălcarea, prin activitatea administrativă, a unui drept în sensul art.17; f) nu sunt întrunite condițiile prevăzute la art.208; g) acțiunea a fost depusă de o persoană fără împuterniciri în acest sens; h) cererea de chemare în judecată nu corespunde cerințelor prevăzute la art.211 alin.(1) și (2) și art.212 alin.(1) și reclamantul nu a înlăturat neajunsurile în termenul stabilit de instanța de judecată.

Dispozițiile legale citate enunță temeiurile de bază de admisibilitate a cererii de chemare în judecată formulată în instanța de contencios administrativ: I. prezența unui act administrativ individual defavorabil (dispoziție, decizie sau altă măsură oficială) întreprinsă de autoritatea publică pentru reglementarea unui caz individual în domeniul dreptului public, comunicat destinatarului; II. competența jurisdicțională materială și teritorială a instanței de judecată pentru examinarea acțiunii în contenciosul administrativ; III. respectarea cerințelor de formă și conținut a acțiunii în contencios administrativ; IV. respectarea procedurii prealabile; V. respectarea termenului de înaintare a acțiunii; VI. prezența unui drept vătămat căruia i s-a adus atingere prin activitate administrativă.

Prin urmare, instanța atestă că reieșind din prevederile normelor materiale expuse infra, cererea înaintată de Bradu Sergiu întrunește condițiile de admisibilitate, ori actul contestat a fost emis de autoritate/organ de executare cu competență teritorială și, reprezintă un act administrativ individual defavorabil în accepțiunea art. 11 alin. (1) lit. a) din Codul administrativ, prin urmare este susceptibilă controlului judecătoresc în ordinea contenciosului administrativ și reținînd prevederile art. 206 alin. (1) lit.a) Cod administrativ se reține că este o acțiune în contestare, odată ce parte nu a solicitat constatarea nulității actului administrativ, dar anularea actului administrativ.

Generalizând elementele analizei redate supra, instanța conchide că temeiuri de inadmisibilitate ale acțiunii nu se identifică, ceea ce impune incursiunea asupra fondului cauzei deferite judecății

Competența jurisdicțională material-teritorială.

Analizând substanța și natura actului administrativ contestat, precum și luând în considerare localizarea sediului autorității publice care a desfășurat activitatea administrativă contestată, în virtutea art. 191 alin. (1) și art. 196 din Codul administrativ se constată

competența materială și teritorială a Judecătoriei Criuleni în examinarea acțiunii de contencios administrativ dedusă judecății.

De asemenea, exigențele legale cu privire la admisibilitatea acțiunii au fost respectate de către reclamant, în special condițiile ce vizează termenul de înaintare a acțiunii în contencios administrativ, prevăzut de 209 alin. (2) Cod administrativ, deoarece în actul contestat nu cuprinde denumirea şi adresa instanţei de judecată la care trebuie înaintată calea de atac, iar din data aducerii la cunoștință a actului 26.10.2025 termenul de un an nu a expirat, acțiunea fiind depusă la 19.01.2026.

Aprecierea fondului acțiunii.

Audiind explicațiile părților, studiind materialele anexate la dosar şi raportându-le la prevederile legale ce guvernează speţa, instanța de judecată va concluziona în privința netemeiniciei acțiunii, reținând următoarele argumente

În conformitate cu art. 2 alin. (2) Cod administrativ, anumite aspecte ce țin de activitatea administrativă privind domenii specifice de activitate pot fi reglementate prin norme legislative speciale derogatorii de la prevederile prezentului cod numai dacă această reglementare este absolut necesară și nu contravine principiilor prezentului cod.

Conform art. 5, 6, 7, 10, 17, 21 și 36 ale Codului administrativ, activitatea administrativă reprezintă totalitatea actelor administrative individuale și normative, a contractelor administrative, a actelor reale, precum și a operațiunilor administrative realizate de autoritățile publice în regim de putere publică, prin care se organizează aplicarea legii și se aplică nemijlocit legea.

Procedura administrativă este activitatea autorităților publice cu efect în exterior, îndreptată spre examinarea condițiilor, pregătirea și emiterea unui act administrativ individual, spre examinarea condițiilor, pregătirea și încheierea unui contract administrativ sau examinarea condițiilor, pregătirea și întreprinderea unei măsuri strict de autoritate publică.

Emiterea unui act administrativ individual, încheierea unui contract administrativ sau întreprinderea unei măsuri strict de autoritate publică sunt părți ale procedurii administrative.

Autoritate publică se consideră orice structură organizatorică sau organ instituită/instituit prin lege sau printr-un alt act normativ, care acționează în regim de putere publică în scopul realizării unui interes public. Actul administrativ individual este orice dispoziție, decizie sau altă măsură oficială întreprinsă de autoritatea publică pentru reglementarea unui caz individual în domeniul dreptului public, cu scopul de a produce nemijlocit efecte juridice, prin nașterea, modificarea sau stingerea raporturilor juridice de drept public.

Ordinul de restricție de urgență (ORU) valabilitatea căruia nu poate depăși termenul de 10 zile, este un act administrativ individual, emis de către organele de poliție pe loc, în caz de pericol iminent pentru viața sau integritatea fizică/psihică a victimei, deci de către o autoritate publică în regim de putere publică, ce produce efecte juridice imediate.

Drept vătămat este orice drept sau libertate stabilit/stabilită de lege căruia/căreia i se aduce atingere prin activitate administrativă. Acesta vizează dreptul subiectiv al reclamantului – dreptul la libertate individuală, la demnitate și la viață privată și familială.

Autoritățile publice și instanțele de judecată competente trebuie să acționeze în conformitate cu legea și alte acte normative.

Exercitarea atribuțiilor legale nu poate fi contrară scopului pentru care acestea au fost reglementate.

Autoritățile publice și instanțele de judecată competente nu pot dispune limitarea exercitării drepturilor și a libertăților persoanelor decât în cazurile și în condițiile expres stabilite de lege.

Instanța de judecată competentă să soluţioneze acţiunile în contencios administrativ este obligată să respecte principiul supremaţiei dreptului, în conformitate cu care demnitatea omului, drepturile şi libertăţile lui sunt considerate valori supreme și sunt garantate de stat.

Instanțele de judecată competente aplică principiul supremaţiei dreptului cu luarea în considerare a jurisprudenței Curții Europene pentru Drepturile Omului.

Art. 93 Cod administrativ, stipulează că fiecare participant probează faptele pe care își întemeiază pretenția. Prin derogare de la prevederile alin.(1), fiecare participant probează faptele atribuite exclusiv sferei sale. Reglementări suplimentare sau derogatorii sunt admisibile doar în baza prevederilor legale.

Norma consacrată la art. 189 alin. (1) Cod administrativ, stabilește că orice persoană care revendică încălcarea unui drept al său prin activitatea administrativă a unei autorități publice poate înainta o acțiune în contencios administrativ.

În consonanță cu art. 219 Cod administrativ, instanța de judecată este obligată să cerceteze starea de fapt din oficiu în baza tuturor probelor legal admisibile, nefiind legată nici de declarațiile făcute, nici de cererile de solicitare a probelor înaintate de participanți.

Instanța de judecată depune eforturi pentru înlăturarea greșelilor de formă, explicarea cererilor neclare, depunerea corectă a cererilor, completarea datelor incomplete și pentru depunerea tuturor declarațiilor necesare constatării și aprecierii stării de fapt.

Instanța de judecată indică asupra aspectelor de fapt și de drept ale litigiului care nu au fost discutate de participanții la proces. Instanța de judecată nu are dreptul să depășească limitele pretențiilor din acțiune, însă, totodată, nu este legată de textul cererilor formulate de participanții la proces. Instanța de judecată poate avea o discuție juridică cu participanții la proces sau poate da în scris indicații cu privire la situația de drept a cauzei examinate.

În acord cu art. 195 Cod administrativ, procedura acțiunii în contenciosul administrativ se desfășoară conform prevederilor prezentului cod. Suplimentar se aplică corespunzător prevederile Codului de procedura civilă, cu excepția art. 169– 171.

În condițiile art. 118 alin. (1), (3) din Codul de procedură civilă, fiecare parte trebuie să dovedească circumstanțele pe care le invocă drept temei al pretențiilor și obiecțiilor sale dacă legea nu dispune altfel. Circumstanțele care au importanță pentru soluționarea justă a cauzei sunt determinate definitiv de instanța judecătorească pornind de la pretențiile și obiecțiile părților și ale altor participanți la proces, precum și de la normele de drept material și procedural ce urmează a fi aplicate.

În baza art. 121 din Codul de procedură civilă, instanța judecătorească reține spre examinare și cercetare numai probele pertinente care confirmă, combat ori pun la îndoială concluziile referitoare la existența sau inexistența de circumstanțe, importante pentru

soluționarea justă a cazului, iar art. 122 din Codul de procedură civilă prevede că, circumstanțele care, conform legii, trebuie confirmate prin anumite mijloace de probațiune nu pot fi dovedite cu nici un fel de alte mijloace probante. Admisibilitatea probelor se determină în conformitate cu legea în vigoare la momentul eliberării lor.

Din materialele cauzei instanța de judecată a stabilit cu certitudine că în urma faptului adresării de către Samson Vera în data de 21.10.2025, ora.14.05 la SG al IP Dubăsari, pe faptul că la data de 20.10.2025, ora 17.00 în urma unui conflict la domiciliu a fost numită cu cuvinte injurioase de soțul său prin care i-a fost lezată onoarea și demnitatea, de consemnare a plîngerii verbale din 21.10.2025, completării chestionarului de evaluare a riscurilor în cazurile de violență în familie, contrasemnat de Samson Vera și a chestionarului de evaluare a riscurilor de letalitate a violenței în familie, contrasemnat de Samson Vera a fost emis ordinul de restricție de urgență nr.***** din 21.10.2025.

Potrivit actului contestat a fost dispusă obligarea lui Bradu Sergiu de a părăsi imediat locuința comună din ***** unde domiciliază cu victima și să nu revină în această locuință pe perioada de acțiune a ordinului de restricție de urgență.

I s-a interzis în perioada de acțiune a ordinului de restricție de urgență contactul vizual și orice alt contact, inclusiv telefonic, prin corespondență sau în orice alt mod cu Sandu Vera; să se apropie de anumite locuri: locul de muncă, de studii, alte locuri determinate pe care victima le frecventează; interzicerea oricărui contact, inclusiv telefonic sau prin orice mijloace de comunicare cu victima sau copii; să păstreze și să poartă armă.

Măsurile de restricție stabilite la pct.2 au fost aplicate pentru un termen de 5 zile începând cu data de 21.10.2025 ora.17.30 pînă la 26.10.2025 ora.17.30.

Din actul contestat rezultă că acesta a fost înmânat lui Bradu Sergiu și adus la cunoștință lui Samson Vera, f.d.36 verso.

Din procesul-verbal din 21.10.2025 se atestă că ordinul de restricție de urgență i-a fost adus la cunoștință lui Bradu Sergiu în data de 21.10.2025, ora.17.15, fapt atestat din rubrica 8 a procesului-verbal. Inclusiv persoanei i s-a oferit posibilitatea de a lua obiecte personale, necesare, menționate la rubrica 7 lit.f) a procesului-verbal, f.d.37, date care au avut loc în prezența martorilor Bulat Alexandru și Dorman Nicolai.

Partea reclamantă contestă și solicită anularea ordinului de restricție de urgență în totalitate, dar își exprimă dezacordul cu restricția impusă ultimului în pct. 1 prin care a fost obligat să părăsească domiciliul pe un termen de 5 zile, invocând următoarele aspecte:

- că actul administrativ nu conține descrierea faptelor concrete;
- nu indică probele care au stat la baza deciziei;
- nu explică motivele pentru care poliția a apreciat pericolul drept iminent;
- nu cuprinde argumentele din audieri și nici procedura administrativă parcursă și că lipsa motivării duce la nulitatea actului administrativ și că actul contestat contravine principiului legalității, motivării și clarității actului administrativ.

Un prin aspect, pe care îl va expune instanța este faptul că Constituția Republicii Moldova prevede, în art. 24 alin. (2), că: „Nimeni nu va fi supus la tortură nici la pedepse sau tratamente crude, inumane ori degradante”. În art. 16 alin.(2), este indicat că: „Toți cetățenii Republicii Moldova sunt egali în fața legii și a autorităților publice, fără deosebire de ... sex”,

iar art. 28 declară că „Statul respectă și ocrotește viața intimă, familială și privată”. De asemenea, de Constituția Republicii Moldova sunt garantate inviolabile libertatea individuală și siguranța persoanei, iar statul va respecta și ocroti dreptul la viața intimă, privată și de familie. Articolul 29 al Constituției reglementează inviolabilitatea domiciliului și prevede o excepție „pentru înlăturarea unei primejdii care amenință viața, integritatea fizică sau bunurile unei persoane”.

Această prevedere constituțională permite organelor poliției, în cazul raportării acțiunilor de violență în familie, să intervină, să emită ordin de restricție de urgență pentru protecția victimei și să izoleze agresorul.

Violența în familie se bazează pe dorința agresorului de a exercita putere și control, iar, în cele mai dese cazuri, victimele sunt femei. Violența împotriva femeilor transcende personalitatea victimei, indiferent de cine este aceasta și constituie, de fapt, o formă severă de violență în bază de gen și o formă severă de manifestare a discriminării împotriva femeilor. În consecință, violența în familie este o încălcare a dreptului de a nu fi discriminat – drept recunoscut de instrumentele internaționale și cadrul normativ național – și lezează, în primul rând, demnitatea și valoarea persoanei umane”

Prin ratificarea tratatelor internaționale privind drepturile omului, Republica Moldova și-a asumat obligația juridică de a asigura și proteja drepturile tuturor persoanelor aflate pe teritoriul sau sub jurisdicția sa, inclusiv de a preveni și sancționa actele de violența.

Potrivit prevederilor art. 16 alin. 1 din Constituția Republicii Moldova, „Respectarea și ocrotirea persoanei constituie o îndatorire primordială a statului.

Avînd în vedere obiectul cererii şi argumentele invocate, instanța reține că la situația din 21.10.2025 părţile au fost membrii de familie, ori au locuit împreună pînă la desfacerea căsătoriei.

Odată ce Samson Vera, s-a adresat la organele de poliție comunicând că în data de 20.10.2025, a fost numită cu cuvinte jignitoare de soțul său, prin ce i-a fost lezată onoarea și demnitatea, organul de poliție s-a ghidat de prevederile Legii nr. 45 din 01.03.2007 cu privire la prevenirea și combaterea violenței în familie, care a fost adoptată în vederea consolidării, ocrotirii şi sprijinirii familiei, pentru asigurarea respectării principiilor fundamentale ale legislației cu privire la familie.

Astfel, potrivit art.12[1] din Legea menționată, ordin de restricţie de urgenţă este un act administrativ emis de poliţie, prin care sunt aplicate măsuri de protecţie menite să asigure înlăturarea imediată a agresorului din locuinţa familiei supuse violenţei şi stabilirea unor interdicţii prevăzute de lege, în vederea prevenirii repetării/ comiterii actelor de violenţă, garantând astfel siguranţă victimei şi altor membri ai familiei în locuinţa lor şi în afara acesteia.

Respectiv, din prevderile menționate supra organului de poliție, în calitate de organ de constatare, i-au fost acordate suficiente pârghii în vederea protecției victimei infracțiunii de violență în familie și actul administrativ emis de către acest organ reprezintă un instrument complex care să poată fi utilizat în regim de urgenţă pentru a înlătura, de îndată, agresorul și a proteja victima dacă există o bănuială rezonabilă că au fost comise acte de violență în familie și/sau persistă un pericol iminent de repetare sau comitere a acţiunilor violente.

Scopul acestuia îl reprezintă înlăturarea situaţiei de criză, înlăturarea unui pericol la care victima poate fi expusă şi care poate genera situaţii de comitere împotriva sa a unor alte fapte, chiar și grave cu privire chiar la dreptul său la viaţă.

Din examinarea textului de lege invocat, rezultă că pentru emiterea ordinului de restricție de urgență sunt necesare a fi întrunite următoarele condiții: să existe o stare de pericol ce poate aduce atingere vieții, integrității fizice ori psihice sau libertății persoanei, iar starea de pericol să fie reprezentată de existenta unui act de violență manifestată sub formele definite de lege la art. 2, respectiv violență verbală, violență psihologică, violență fizică, sexuală, spiritual, economică, starea de pericol să fie provocată de un membru al familiei şi ordinului de restricție de urgență să fie emis in vederea înlăturării stării de pericol prin intermediul măsurilor prevăzute la art. 12^1 alin. (1) din Legea 45 din 01.03.2007.

La caz, instanța va mai reține și prevederile art.12 alin. (1), (5) din Legea prenotată, în care este expus că *Victima are dreptul să sesizeze orice caz de violenţă împotriva femeilor şi de violenţă în familie şi să solicite protecţie, iar poliţia este obligată să răspundă imediat la comunicările despre cazurile de violenţă împotriva femeilor şi de violenţă în familie şi să nu subestimeze importanţa acţiunilor de contracarare a oricăror forme de violenţă în familie*.

De asemenea, în corespundere cu obligația impusă de art.8 din aceiași Lege, pentru a preveni riscul de letalitate, prin Ordinul șefului Inspectoratului General al Poliției nr.93 din 28 martie 2023, a fost instituită Instrucțiunea metodică privind intervenția Poliției în prevenirea și combaterea cazurilor de violență în familie.

Potrivit instrucțiunii în cauză în secțiunea a 3-a este expus mecanismul de constatare și evaluare a riscurilor și a letalității în cazurile de violență în familie, iar în pct. 59 s-a expus că evaluarea riscului se efectuează prin chestionarea subiecţilor violenţei în familie (victimei) referitor la factorii de risc, care generează violenţa în familie sau care pot favoriza escaladarea actelor de violenţă și abuz asupra victimelor

Chestionarea, de regulă, reprezintă un set de întrebări care se conțin în formularul Chestionarului de constatare şi evaluare a riscurilor în cazul violenței în familie, la care se dă răspuns atât de către victimă, cât şi de către alte persoane, inclusiv specialişti (asistent social, medic de familie, poliţist, autoritatea tutelară, psiholog, profesor etc.) care vine în contact cu victima sau familia ei.

Urmare a completării Chestionarului de constatare şi evaluare a riscurilor în cazurile de violență în familie, evaluatorul ține cont de răspunsurile afirmative la întrebările din rubrica „Indicatori semnificativi al riscului", care elucidează tabloul cazului de violență

În cazul constatării existenței acțiunilor bifate ce rezultă din formele de violență psihologică, economică şi/sau spirituală nivelul de risc al violenţei în familie va fi determinat de către evaluator în baza primelor constatări din prima filă a Chestionarului de constatare şi evaluare a riscurilor în cazurile de violență în familie și în funcţie de totalitatea răspunsurilor afirmative.

Nivelul de risc al formelor de violență psihologică, spirituală şi/sau economică se determină reieşind din numărul răspunsurilor afirmative din pct.14 literele d), e) şi c) din Chestionarul de constatare şi evaluare a riscurilor în cazurile de violență în familie.

Nivelul de risc pentru fiecare formă de violență în familie se va aprecia în funcție de totalitatea bifărilor„", din rubrica ‚Indicatorii semnificativi riscului".

Nivelul de risc poate fi evaluat: (S) - Scăzut, (M) - Moderat şi (R) - Ridicat. (S) - Scăzut - nu există indicatori semnificativi ai riscului - până la 3 bifări (în cazurile de violență psihologică, economică și spirituală).

(M) - Moderat - există indicatori identificabili ai riscului, existând probabilitatea că agresorul poate să recurgă la actele de violență şi să supună victima violenței fizice sau psihologice - de la 4 la 5 bifări (în cazurile de violență psihologică, economică și spirituală).

(R) Ridicat - există indicatori identificabili ai riscului, existând probabilitatea survenirii unor urmări mai grave, escaladării situației, având un impact negativ semnificativ asupra victimelor - mai mult de 5 bifări (în cazurile de violență psihologică, economică și spirituală).

Chestionarul de constatare şi evaluare a riscurilor/letalității în cazurile de violență în familie este un document oficial, care în temeiul art.425 din Codul contravențional, art.93 alin.(2) pct.5 şi art.157 alin.(1) din Codul penal, *serveşte supliment pentru emiterea ordinului de restricție de urgență* sau înaintarea demersului pentru emiterea ordonanței de protecție pe marginea cazului de violență în familie sesizat, totodată serveşte ca mijloc de probă în cauza contravențională sau penală.

Nivelul de risc al violenţei în familie, poate fi determinat de către evaluator la propria sa convingere, bazată pe probele acumulate, în funcţie de totalitatea răspunsurilor afirmative bifate,", identificate, în procesul de evaluare, precum şi în funcţie de pericolul iminent şi gradul prejudiciabil la care a fost, este ori poate fi supusă victima sau membrii familiei.

După întocmirea *Chestionarului de evaluare a riscurilor*, angajații Poliției sunt obligați să întocmească inclusiv şi *Chestionarul de evaluare a riscurilor de letalitate a violenței în familie* (Anexa nr.4), care se completează de către angajații poliției.

Dacă victima răspunde cu "Da" la oricare dintre întrebările din Chestionarul de evaluare a riscurilor de letalitate: 1) se consideră că agresorul prezintă un risc sporit; este foarte probabil că el va continua abuzurile permanente şi va fi considerat drept o amenințare la adresa siguranței victimei; 2) victima şi copiii se vor considera ca fiind supuşi unui risc înalt de violență letală în familie; 3) *angajatul Poliției obligatoriu va emite ordinul de restricție de urgență*; 4) victima, la necesitate, va fi referită către asociații non-guvernamentale ce oferă sprijin victimelor violenței în familie în vederea acordării asistenței juridice şi psihologice necesare.

În speță, organul de poliție a consemnat plângerea verbală a lui Samson Vera, invocând că în urma unui conflict a fost înjurată de soț , prin ce i-a fost lezată onoarea și demnitatea, date care de fapt nu au fost negate de reclamant, care a menționat că de facto a avut un conflict cu Samson Vera, dar acesta a generat inclusiv în urma comportamentului său și anume din contra aceasta adresa cuvinte injurioase.

Ca urmare, organul de poliție, fiind sesizat cu o asemenea cere a purces și a completat chestionarul de constatare și evaluare a riscurilor în cazurile de violență în familie, în care a descris starea emoțională a victimei a doua zi după conflict, ori sesizarea nu a avut loc in

aceiași zi, dar a doua zi, unde s-a menționat că victima este într-o stare liniștită, nu acuză dureri, nu are careva leziuni.

Fiind chestionată pentru a detalia și a fi determinat timpul de risc, s-a menționat violența fizică, prin tragere de păr, violența psihologică prin provocare a stărilor de tensiune și de suferință psihică prin ofensă și luare în derâdere și a violenței economice, manifestate prin refuzul de a susține familia. Ca urmare, a fost s-a stabilit nivelul de risc ridicat.

De asemenea, a fost îndeplinit *chestionarul de letalitate a violenței în familie*, iar din cele 10 întrebări au fost încircuite 8 răspunsuri „Da" și 2 „Nu" , încât organul de poliție, ghidîndu-se de Instrucțiunea metodică privind intervenția Poliției în prevenirea și combaterea cazurilor de violență în familie, și conform pct.82 pct. 3) din Istrucțiunea metodică în mod obligatoriu urma să emită ordinul de restricție de urgență.

Astfel, acest ordin de restricție de urgență inclusiv corespunde și cerințelor prevăzute de art.87 din Istrucțiunea metodică privind intervenția Poliției în prevenire și combaterea cazurilor de violență în familie, conține partea descriptivă, partea constatatoare și partea dispozitivă, în care s-a menționat data de cînd reclamantul urma să părăsească domiciliul 21.10.2025, ora.17.30-26.10.2025, ora.17.30 și a fost pus în executare imediat fiind adus la cunoștință lui Bradu Sergiu în data de 21.10.2025, ora.17.15 minute, cînd ultimul a predat cheia, și I s-a permis să-și i-a lucrurile personale. F.d.37.

Instanţa apreciază că, ținîndu-se cont de faptul că părțile erau în proces de divorț, fapt constatat în instanța de judecată din expunerile reclamantului, pînă a fi sesizat organul de poliție, avînd un conflict, pentru protecţia reclamantei, şi mai ales în scop preventiv, în vederea detensionării relaţiilor dintre părţi și a acordării lui Bradu Sergiu timpul necesar de reflecție pentru a înțelege comportamentul/manifestările acțiunilor sale, inclusiv din perspectiva modului în care va continua conveţuirea cu membrii familiei, just și întemeiat organul de poliție a dispus emiterea ordinului de restricție de urgență, prin aplicarea unor restricţii temporare, prin dispoziţiile legale reglementate în materie urmărindu-se înlăturarea pericolului ce rezulta din manifestările concrete ale lui Bradu Sergiu, fapt care a fost constatat în urma îndeplinirii chestionarelor de constatare și evaluare a riscurilor în cazurile de violență în familie și a chestionarului de evaluare a riscurilor de letalitate a violenței în familie, nefiind acceptabil ori necesar a se aștepta producerea unui eveniment mai grav, situație care ar contraveni scopul pentru care au fost edictate aceste norme cu caracter special.

Încât actul contestat corespunde principiului legalității, ori legalitatea exprimă ideea conformității cu legea. Tot aici, se va mai menționa că la emiterea ordinului de restricție de urgență s-a respectat principiului supremației Constituției, și a fost emis în temeiul Legii nr.45 din 01.03.2007*,* respectând-se forma pentru actul emis prevăzută de lege cât și procedura adoptării actului administrativ, ori aici, legea prevede procedura distinctă care a fost respectată, cu respectarea principiului legalității, care relevă limitele legale ale dreptului în care trebuie să se încadreze și să se limiteze acțiunile organelor de poliție, care vine să mențină ordinea de drept într-un stat de drept, ori atribuțiile acestuia reiese din art.(5) pct.13), art.25 din Legea nr.320 din 27.12.2012 cu privire la activitatea poliției și statutului polițistului, care prevede că în realizarea atribuțiilor de serviciu, polițistul este împuternicit să

elibereze, în cazul violenței în familie, ordinul de restricție de urgență în privința agresorului în condițiile legii.

Date care, vin a respinge alegațiile părții reclamante din acțiune cu privire la neclaritatea actului și vătămarea în mod direct a dreptului său fundamental la domiciliu și la folosința nestingherită a proprietății, prin faptul că a fost suspus unei evacuări arbitrare și nejustificate.

În opinia instanței aceste afirmații au fost combătute prin actele întocmite de evaluator /organul de poliție până la eliberarea actului administrativ, și totuși deși dreptul de proprietate este garantat de Constituție și de convențiile internaționale, acesta nu este un drept absolut și poate fi restricționat temporar pentru a proteja valori superioare, cum ar fi dreptul la viață, la integritate fizică și psihică și siguranța membrilor familiei. În acest aspect urmând a se reține prevederile art. 500 alin. (3) Cod civil, „Dreptul de proprietate poate fi limitat prin lege sau de drepturile unui terţ.” și art.9 alin. (2) din Constituție ce ne zice că proprietatea nu poate fi folosită în detrimentul drepturilor, libertăţilor şi demnităţii omului.

În acest sens, Curtea Europeană pentru Drepturile Omului a accentuat că, în cazurile de violenţă domestică, drepturile agresorului nu pot să ia locul drepturilor victimei la viaţă şi integritatea fizică şi mentală (hotărârea din 09.06.2009 în cauza Opuz c. Turciei, cererea nr.33401/02.

Înlăturarea temporară a reclamantului proprietar (Bradu Sergiu) este admisibilă chiar în cazul dacă ultimul era proprietarul exclusiv al locuinței, pentru că nu este vorba de o măsură definitivă, de o negare a dreptului de proprietate, ci de o măsură cu caracter provizoriu, pe care o impune însăși comportamentul semnalat al acestuia față de victimă, care avea frică de acesta și era insultată, cu cuvinte denigrătoare.

Ce ține de invocarea părții reclamante că nu au fost respectate cerințele prevăzute de art. 118 din Codul administrativ și anume că faptele nu au fost descrise într-o manieră concretă și verificabilă, nu indică probele administrate, nu reflectă existența sau inexistența unei audieri efective a părților și nu explică raționamentul autorității publice care a condus la adoptarea unui măsuri administrative profund defavorabile reclamantului, evacuarea acestuia din propria locuință constituie un viciu deosebit de grav care atrage în corespunde cu art.141 alin.(1) din Codul administrativ anularea actului.

Aici instanța în primul rînd va menționa că deși partea invocă prevederile nulității solicită anularea actului pe motivul ilegalității, care sunt lucruri distincte.

Instanţa evidențiază că art. 141 alin. (1) din Codul administrativ, reglementează instituția nulității actului administrativ individual, însă pentru a constata că actul administrativ individual este nul, urmează a fi întrunite două condiții principale şi anume **stabilirea unui viciu** şi ca acest **viciu să fie unul deosebit de grav.**

Aliniatul 2 al normei precitate indică strict când un act administrativ este nul de drept: a) dacă executarea lui cere săvârșirea unei fapte ilegale, care constituie o componență de contravenție sau de faptă penală; b) dacă din motive reale nimeni nu-l poate executa; c) dacă contravine bunelor moravuri; d) dacă la emiterea lui a contribuit o persoană care nu are dreptul să participe în procedură administrativă conform art. 49 alin. (1); e) dacă a fost emis în scris, dar nu poate fi identificată autoritatea publică emitentă; f) în alte cazuri prevăzute de lege.

Argumentul inserat de reclamantă că adoptarea ordinului de restricție de urgență este un act defavorabil, deoarece a dus la evacuarea sa din locuința proprie, fiind unul general, și nu este suficient pentru a constata nulitatea actului administrativ contestat, reținînd că prevenirea şi combaterea violenţei în familie fac parte din politica naţională de ocrotire şi sprijinire a familiei şi reprezintă o importantă problemă de sănătate, analizată în coraport cu dreptul de proprietate care nu este unul absolut, așa cum a fost statuat supra.

Ce ține de reflecția părții că la emiterea ordinului de restricție de urgență nu a fost audiată partea reclamantă, nu au fost administrate probe, instanța va statua că aceasta este o procedură distinctă, fiind una urgentă și imediată, de care s-a ghidat organul de poliție de cadrul metodic, respectat de acesta.

Referitor la faptul invocat de pîrît că actul administrativ individual contestat în prezenta acțiune este unul consumat și nu mai produce efecte juridice, aici se va atrage atenția că este un fapt că termenul pentru care a fost aplicat ordinul de restricție de urgență a expirat, însă totuși acesta vizează dreptul subiectiv al reclamantului – dreptul la libertate individuală, la demnitate și la viață privată și familială și chiar dacă actul și-a încetat valabilitatea, partea trebuie să aibă un remediu efectiv, o cale de contestare prin care să poată solicita un control de legalitate asupra acestuia, care la caz este instanța de judecată.

Reieșind din circumstanțele de fapt constatate supra, coroborate cu normele de drept relevante situației din speță și având în susținere art. 224 alin. (1) lit. f) Cod administrativ, instanța de judecată consideră necesar a respinge acțiunea inițiată de Bradu Sergiu, ca fiind neîntemeiată.

În conformitate cu prevederile art. art. 232, 224 - 226, din Codul administrativ, instanța de judecată, -

H O T Ă R Ă Ş T E :

Se respinge, cererea de chemare în judecată înaintată de avocata Dani Corina în interesele reclamantului Bradu Sergiu către Inspectoratul de Poliție Dubăsari, terț interesat Samson Vera privind anularea actului administrativ defavorabil și a răspunsurilor din 03 decembrie 2025 și 15 decembrie 2025, ca fiind neîntemeiată.

Hotărîrea este cu drept de apel în Curtea de Apel Centru în termen de 30 (treizeci) zile, prin intermediul judecătoriei Criuleni.

Președintele ședinței
Judecătorul /semnat/ Arapu -Buţco Alina
Copia veridică
Judecătorul Arapu-Buțco Alina